

Hejsek 9

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXIX květen 2014

Pejsek štěká...

Štěkám vše nejlepší Má- kdo ho pokoří?
rovi a Starcovi!!!

Haf! Haf! Haf!

Haf! Haf! Haf!

Doneste, prosím, **při- hlášky na tábor, potvrzení od lékaře** ať můžete vyrazit za necelé dva měsíce na tábor. A také, prosím, **zaplat- te**, ať máme co jíst a za co koupit hromadu překvape- ní! Všechny aktuální infor- mace jsou na webu.

Haf! Haf! Haf!

Víte, že letos to je již **dva- cátý tábor na naší krásné louce na Vápně**? Poprvé jsme na Vápně tábořili v roce 1995, byla tam „vesni- ce duchů“.

Haf! Haf! Haf!

Tento pátek vyrazíme na **oddílové hry o štítek tá- borníčka**. Obhájí Vosa? Či

Na mých stránkách si můžete přečíst první část nové **povídky od Vosy** a dokončení **komixu od Sa- mary**. Štěkám díky Vosovi i Samaře.

Haf! Haf! Haf!

Máťa nějak nemá rád mytí nádobí. Chcete dů- kaz? Zaznamenali jsme:

Máťa: „Já musím jít na záchod.“ Eliška: „To je ale náhoda.“ Máťa: „To není žádná náhoda!“

Haf! Haf! Haf!

Podívejte se na pravou stránku - kluci sedí na veli- konoční snídani, a přestože jedí samé pamlsky, ksichtí se... ..jako by je na nože brali.

Co budeme dělat?

- 6. 5. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 9. - 11. 5. Štítek táborníčka
- 13. a 14. 5. Družinovky (16:30 - 19:00)
- 16. 5. Čaj (16:00 - 19:00)
- 20. 5. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 27. a 28. 5. Družinovky (16:30 - 19:00)
- 30. 5. - 1. 6. Poklad
- 3. 6. Oddílovka (16:30 - 19:00)

A dále

- 13. - 15. 6. Výprava na vodu

Tábor

- 27. 6. Odjezd na představebku
- 30. 6. - 13. 7. Krátký tábor
- 30. 6. - 20. 7. Dlouhý tábor

Zdravověda

8.díl – Otřes mozku

Při úrazu hlavy je na místě obava z otřesu mozku. A právě o tom si budeme povídat v dnešním díle.

Za vážné příznaky považujeme poruchy paměti a výtok tekutin z nejrůznějších dutin.

Bezprostředně po úrazu je vhodné se dotýčného zeptat, co přesně se stalo. Pozor na návodné otázky typu: „Spadl jsi ze stromu, že jo?“ Jejich potvrzení vám o stavu paměti nic neprozradí. Je třeba toto vyptávání nepodcenit.

Stalo se, že záchranáři přijeli k nehodě – auto srazilo paní na přechodu. Paní odpovídala, že šla nakoupit, paměť se zdála být v pořádku. Teprve po nějaké době si všimli rozsypaného nákupu a zjistili, že paní si nepamatuje, že už má nakoupeno. Možná rána do hlavy spolu s poruchou paměti na otřes mozku rozhodně ukazuje.

Dalšími příznaky je výtok krve nebo bezbarvé tekutiny (mozkomíšního moku) z uší nebo nosu. V takovém případě je nejvhodnější usadit dotýčného do polosedu a počkat na příjezd záchranky.

Bohužel se nedá říct, že pokud bezprostředně po úrazu nevyvstanou žádné potíže, je vše v pořádku. Mozek má tendence otékat jako kotník a to až do

doby 24 hodin. Pokud tedy máme podezření, je na místě sledovat vývoj po tuto dobu.

K časným příznakům patří pocit na zvracení, celková zmatenost, intenzivní bolest hlavy, točení hlavy a poruchy zraku a sluchu.

Pokud situaci vyhodnotíme tak, že by ji měl vidět lékař, je lepší volat záchranku, než postiženého samostatně přepravovat, stav se totiž může kdykoliv prudce zhoršit.

Na závěr tu máme opět soutěžní hádanku: K jaké části těla je přirovnán mozek co se týče otékání? Odpovědi hlašte Elišce.

Velikonoční táboření

(17.-21.4.2014)

Jako každý rok, strávili jsme Velikonoce na jedné louce i s ostatními oddíly ze Čtrnáctky – s oddíly Skarabeus, Draco, Uši – X a Arálie. Tentokrát nám půjčila svoje tábořiště Liga lesní moudrosti, která vlastní několik luk v CHKO Kosí potok poblíž Plané u Mariánských Lázní.

Ve čtvrtek ráno jsme všechny oddíly společně vyrazili z Hlavního nádraží a v Plzni se nám dokonce podařilo chytit Pendolíno. Zážitek jak pro nás, tak pro spolucestující... V Plané jsme nakoupili zásoby na celé Velikonoce a vydali se k tábořišti. Tam jsme postavili teepee, zabydleli se a za plápolání ohně a kytary jsme povečeřeli.

Páteční ráno nám poněkud znepríjemnil déšť. Nedali jsme se ale odradit a vydali se na výlet. Šli jsme stále po zelené, podél Kosího potoka, minuli několik krásných rozvalin bývalých mlýnů a počasí se postupně umoudřovalo. Při cestě zpět jsme narazili na parádní vrbu, a tak kluci nelenili a nařezali si materiál na pomlázky. Povečeřeli jsme v týpku a zahráli si Vlkodlaky.

V sobotu ráno jsme zdolali azimuták a procvičili si práci s buzolou. Čekalo nás sportovní odpoledne plné her s ostatními oddíly, a tak jsme na něj jak se patří

trénovali. Když došlo na lámání chleba, rozdělili jsme na skupinku Lakros, Šíny, Pasák a Freesbee a vrhli se do víru zábavy. Večer proběhla hra pro věkovou kategorii 14.-19., ve které sehrála svou roli Smrtka, pramen života a morová epidemie.

V neděli si pro nás připravili hru nejstarší děti z oddílu Uši – X. Naším cílem bylo nasbírat 15 tolarů za každého člena skupinky a dostat se ke tvorovi zvanému Žuvik. Toho pak střelou zasáhnout a získat od něj polibek. Odpolední program byl jasný – barvit vajíčka a plést pomlázky. Večer jsme si zahráli Historiskuj, které prověřilo naše znalosti o pirátech a mořeplavcích.

Konečně nastalo dlouho očekávané Velikonoční pondělí. Kluci nás probudili boucháním pomlázek o týpku. Všechny holky měly na čele napsané buď jen číslo nebo rovnou žolíka – číslo i s písmenem. Cílem kluků bylo poskládat zprávu z prvních písmen jejich jmen. Když se jim to během koledování podařilo, vydali se do nedalekých rozvalin mlýna pro beránky a slepičky. Mezitím holky připravili v tábořišti hostinu z vajíček, sladkostí, mazanců, salámu a dalších nej-různějších dobrot. Po takovéto snídani jsme dlouho nikdo neměli na oběd ani pomyšlení.

Pak už zbývalo zbourat týpka, uklidit po sobě tábořiště a vydat se na autobus, který nás odvezl až na nádraží do Plzně.

Jak jsme dělali poklad ②

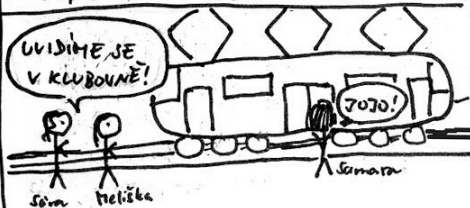
DORAZILI VŠICHM AŽ NA STARCE...

VEDOUCI' SE VŘHLI DO LUFTĚNÍ'

A MY DO ROZVAŽENÍ ZBYTKU ZPRAV

CIA

NÁME: KYLEE PROO

KDYŽ BYLO HOTOVO, ŠEL
V KLUBOVNĚ

Hlasovali jsme Simo
Záporáček!
maskovně!

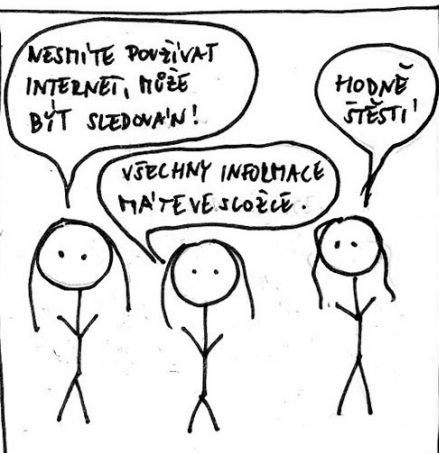
Přijel Vosa a odu

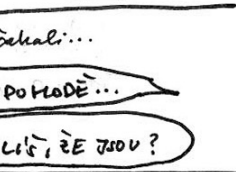
A čekali' jsme a i

SNAD JSOU V

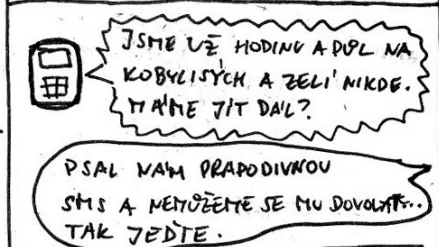
KDE MYŠ

ŠLY JSME SE

NAJEDNOU VOLÁ ELIŠKA

MEZITÍM ZELI'...

Hádej, hádej, hadači!

Starší

V krabici jsou dvě ozubená kolečka. Větší z nich má 24 zubů a je napevno (netočí se, nepohybuje se) uprostřed krabice. Menší z nich má 8 zubů a obíhá kolem většího. Kolikrát se menší kolečko otočí vůči krabici (kolem své osy), než jednou oběhne kolem většího?

Mladší

V týpí sedí dva členové kmene Apačů. Jeden je velký a druhý malý. Malý je syn velkého, ale velký není otec malého. Jak je to možné?

Velikán

povídka od Vosy

Probudil se.

Chvíli, tak jako každé ráno, se nejprve trochu polekal, kde že to je, ale pak se, stejně jako po všechna ostatní jitra, rychle dal dohromady.

Kdyby mohl, byl by zamrkal, tak jak to po ránu dělá většina lidí, nicméně jeho současná tělesná konstituce mu to neumožňovala. Na druhou stranu, jeho

zorničky se také nerozšiřovaly a neúžily podle toho, jaké bylo okolní světlo, takže nějaké mrkání vlastně nebylo potřeba. Bylo to sice zvláštní a chvíli mu trvalo, než si na to zvyknul, avšak nyní to považoval za téměř normální a přirozené.

Před očima se mu rozprostírala robustní nádražní hala. Ač to bylo s podivem, tento pohled, ač se jím kochal nepřetržitě po celé dny, jej ještě neomrzela. Celá ta stavba vzbuzovala dojem, že v sobě skrývá nějaké staré tajemství, které si pečlivě střeží – a den ze dne reznoucí sloupy, které podpíraly hlavní část střechy, byly člověku už na první pohled sympatické. Na omšelý, ale celkem seriózně vypadající stánek s rychlým občerstvením, který stál přesně proti němu, by se sice průměrný občan celé měsíce asi dívat nevydržel, nicméně on na něm hodinu po hodině objevoval něco nového a neotřelého.

Zamžoural na hodiny. Ty nejbližší stály na sloupu nedaleko kovových nárazníků, které oddělovaly kotelnu od nádražní haly. Bylo teprve půl páté. Náš hrdina odjakživa trpěl nespavostí, nicméně s věkem – dá-li se to ovšem věkem nazvat – se porucha spánku prohlubovala.

Na zadním, třetím nástupišti zarachotil první ranní vlak. Správně, podle ozvěn kol, odhadl, že je to vlak na Kladno, a rozhlas, po ránu ještě chraplavý a nezahřátý, mu dal vzápětí za pravdu. Na Lysou nebo do Kralup jezdí moderní a tiché vozy, kdežto ve čtyři

třicet do Kladna jede zřídka kdy co jiného, než starý motorák, který dělá právě takovýhle kravál. Naše postava už v tom zkrátka měla praxi.

Znovu a pozorněji se rozhlédl po hale. V tuhle nekřesťanskou hodinu tady nebyla ani noha, jen v koutě vedle automatu na kávu dřímali dva na mol zpítí bezdomovci. Na to, že je pondělí, byla dvojka ještě docela dobrou cifrou; v neděli večer tady většinou lidé bez přístřeší pořádali rozsáhlejší pitky a náš hrdina pak nemohl spát; ale je taky dost možné, že tu večer byla větší parta a někoho odvezli na záchytku – paměť už našemu hrdinovi také nesloužila tak, jako dřív.

Na chodníku před halou zašramotila první ranní tramvaj. Dnes už ty električky vyráběli tak tiché, že ji ani neslyšel přijet a všiml si jí, až když zacinkala před přechodem pro chodce. Jak že se to odhlučnění kol provádí, to dodnes pořádně nepochopil, i když se mu to jeden ochlasta, jsa téměř v kómatu, snažil jedné nedělní noci vysvětlit. Tento problém byl vlastně jediný, který našeho hrdinu v jeho aktuální tělesné konstituci trápil; lidé byli ochotni vzít jeho existenci na vědomí pouze tehdy, zatemnil-li jim alkohol všechnen rozum – a to pak zas nebylo o co stát.

Motorák do Kladna už odjel. Náš hrdina si již zvykl, že se před prvním bafnutím z komína neozvalo hvízdnutí výpravčího – všechno se prý dělalo automaticky. S tímhle naše postava rozhodně nesouhlasila. Jednak strojům byla už z podstaty navyklá nedůvěřovat – a

pak: když tímhle způsobem zruší železničáři polovinu pracovních míst, nemůže se pak svrchovaný stát divit, že v našich krajích panuje nebývalá nezaměstnanost. Takhle bych to já, být dnes na jejich místě, rozhodně nedělal, pomyslel si náš hrdina. Takové mrhání pracovní silou!

...pokračování příště...

Bodování za duben

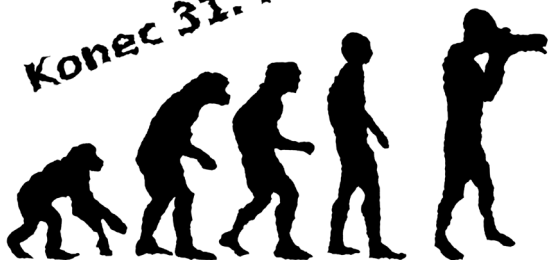
1. Samara	57	15. Jósa	32
2. Kuba V.	46	16. Meliška	32
3. Mety	46	17. Štěpán	31
4. David	45	18. Edík	24
5. Jonatán	43	19. Kubík Ne	24
6. Kryštof	43	20. Tea	23
7. Mikulda	43	21. Vašík	20
8. Esterka	42	22. Borůvka	12
9. Simča	40	23. Jěňa	9
10. Julinka	39	24. Skřítá	9
11. Sára	39	25. Honzík	5
12. Máťa	36	26. Týna	5
13. Vojta	36	27. Majda	4
14. Vosa	35		

OBROVSKÁ FOTOSOUTĚŽ

Fotky odevzdávej na
fotosoutez.jwaran.cz
nebo je přines Jendovi.

Konec 31. května 2014

Měsíc se s měsícem sešel, a už tu máme květen. S květnem se pojí také **poslední termín k odevzdání fotek do fotosoutěže**. Jednoduše řečeno, v době vydání tohoto Pejska vám zbývá ještě **25 dní** k vychytání toho správného okamžik k tomu, abyste přivedli na svět pěknou fotku. Krásných fotek přibývá a za poslední měsíc se jejich **počet takřka zdvojnásobil**. Pokud už nějakou tu dobrou fotku máš, a nevíš co s ní, nahraj ji na stránky fotosoutěže, které najdeš na adrese **fotosoutez.jwaran.cz** (přihlásíš se stejnými údaji jako na klasický oddílový web). Jsou tam i fotky ostatních, po termínu odevzdání se pak spustí systém hlasování, který nás dovede až ke **třem vítězům**. Tak. A teď to hezky dočti, **čapni foťák a utíkej ven**.

Peterkova zpovědnice: Esterka

Jenda: *Blíží se nám konec roku a s ním i poklad. Těšíš se na něj?*

Esterka: *Hmmm, jo.*

Jenda: *Jako družinka si věříte? Vyhrajete to?*

Esterka: *Jasně, máme přece Vosu!*

Jenda: *Máš nějaký tip na místo, kde by mohl být schován poklad Kapitána Kida?*

Esterka: *V autobuse číslo 1185. (Linka 1185 skutečně existuje a jezdí mezi městy Laufen a Solothurn ve Švýcarsku. Pozn. red.)*

Jenda: *A jak bude přesně poklad vypadat?*

Esterka: *Bude to... jídlo, a asi i lebka se zkříženejma hnátama... a rum!*

Jenda: *Mám pro tebe naprosto speciální otázku: Jak se cítí chobotnice o Vánocích?*

Esterka: *Když je na talíři, tak mrtvě. A jinak asi divně.*

Jenda: *Kromě speciální otázky ti položím i otázku soutěžní. Když odpovíš správně, můžeš vyhrát něco dobrého k snědku. Otázka zní: Tipni si, kolik lidí pojede na velké oddílové klání o Štítek táborníka. Můžeš se o jednoho člověka netrefit.*

Esterka: *Řekněme... 15!*

Jenda: *Díky za zajímavý rozhovor. Vážení čtenáři Pej-ska, toto byl předposlední rozhovor pro tento školní rok. Ale nebojte se. Poslední rozhovor jsem si připravil se speciálním hostem. Jeho jméno vám teď neprozradím, ale můžu vám slíbit, že se v rozhovoru například dozvíte, co si dotyčný myslí o zvěsti, že budeme mít na táboře pravého slona.*

Eliška (728 467 049)

Stařec (722 960 624)

Pomeranč (720 358 010)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

